

zösséget. A befogadó ország politikájában nem vettek részt, az ottani lakossággal nem tartották a kapcsolatot, nem voltak szélsőséges politikai szervezeteik. Ez a főképpen Montevideóban élő magyar közösség polgári középosztály volt – mérnökök, orvosok, újságírók, szörmészek, szakmunkások, óráskok –, s a maguk kis közegében éltek mindennapjaikat. Élénk kulturális életet éltek, ld. a filmek és a tánc népszerűségét és összekötő kapcsolatszerepét. Emellett rádióadásai is voltak; a Kultúrközpont heti félórás adásidővel rendelkezett.

Összlétszámukat tekintve a jelentések kb. 10 ezer főre becsülték az 1960–70-es években az uruguayi magyar kolóniát, amely most, az 1956-os forradalom 50. évfordulója tiszteletére – mint erről Juan Martonyi tiszteletbeli konzul tájékoztatta az SZTE Hispanisztika Tanszékét – összegyűjtötte, és CD-n az egyetem Hispanisztika Tanszéke számára elküldte a magyar forradalom uruguayi sajtóban megjelent korabeli írásait.

